

гр. Перник, 14 май, 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на дванадесети май през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В. и с участието на прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 146 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от В.С.М. ***, против решение № 12 на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело № 1409/2014 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 14-1158-001260/31.V.2014 г., издадено от Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР – Перник, срещу касатора за нарушение по чл. 259, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), като на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ е определено да му бъде наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 (четиристотин) лв.

В жалбата се съдържат оплаквания за наличие на касационни основания, които настоящият съдебен състав следва да обсъди. Изразено е несъгласие с постановения и обжалван съдебен акт. В изпълнение на задължението си по чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд следва да извърши служебна проверка относно валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон. Пред съда касационния жалбоподател чрез надлежно упълномощен процесуален представител, прави искане за отмяна както на решението на РС така и на издаденото НП.

Отвeтникът по касационната жалба ОД на МВР – Перник, сектор "Пътна полиция" не се изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да оставено в сила като правилно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административният съд, действащ като касационна инстанция, извършва проверка на атакуваното решение според определения от законодателя предмет и обем на същата в чл. 218, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН. На основание разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК касационният съд дължи извършване на служебна проверка на атакувания съдебен акт и без жалбоподателят да се позовал на определен порок или не, като следи за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, като последната проверка е въз основа на фактите, така както са установени от въззивната съдебна инстанция – чл. 220 от АПК.

Вследствие на така извършената проверка касационният съд намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Решението на районен съд Перник е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Перник, а едноличния съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН.

Обжалваният съдебен акт е и допустим, като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, касационният съд намира следното:

Районният съд е приел за безспорно от фактическа страна по делото, че на 03.V.2014 г. в района на гр. Перник е съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че касаторът не е сключил договор за застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите за собственото си МПС – лек автомобил, регистриран на територията на Република България, който не е спрян от движение. Тази фактическа обстановка е идентична с хипотезата на правната норма на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ и санкцията на чл. 315, ал. 1, т. 1 на КЗ. Следователно материалния закон е приложен правилно, както от административно наказващия орган, така и от съда. Първата съдебна инстанция е проследила етапите на проведеното административно наказателно производство, като е извършена преценка за съобразността на АУАН и издаденото НП с процесуалните правила и не са констатирани процесуални пороци. Доказателствата, приложени във връзка с преписката, както и събраните пред съда, са обсъдени поотделно и в съвкупност и въз основа на тях са направени съответните правни изводи, които съответстват на приложимия закон.

Нарушението по чл. 315, ал. 1 от КЗ е формално административно нарушение, свързано с несклучване на задължителната по чл. 249, т. 1 от КЗ застраховка "гражданска отговорност на автомобилистите" от лице, притежаващо моторно превозно средство, последното в движение, който договор за застраховка следва да е действаш. Безспорно установен от РС факт е, че към момента на проверката въззивникът като собственик на лек автомобил, който не е бил спрян от движение, не е представил, нито е бил сключил договор за застраховка "гражданска отговорност". При така осъществилите се и установени безспорно факти, правилна е оценката на първата съдебна инстанция за съответно санкционирано деяние по реда на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, с определен съобразно правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН минимален размер на административното наказание.

Настоящата инстанция не може да сподели оплакванията на представителя на касатора, че изначално е допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН. АУАН е съставен на място при установявана нарушението. Към този момент касаторът не е имал договор за сключена задължителна застраховка "ГО" и именно това дава основание за образуването на административно наказателно производство с оглед носене на такава отговорност за проявено от касатора бездействие. Не е основателно оплакването, че липсва описание на нарушението по чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ - Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. Към 03.V.2014 – касаторът не е имал такъв договор със

застраховател; в следващ етап е сключил такъв договор, което е в изпълнение на цитираната разпоредба, но не е фактическо действие, което да опровергава констатациите на контролните органи. Оплакването, че АУАН е подписан от един, а не от двама също не е основателно, тъй като няма изискване свидетелите по съставяне на акта, или тези по установяване на нарушението да са двама.

Предвид изложеното, въз основа на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касиране. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба бъде отхвърлена, поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 12, постановено по н.а.х. дело № 1409/2014 г. , по описа на Районен съд - Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/